

Bryssel den 20.7.2016
COM(2016) 505 final

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET, RÅDET
OCH DE NATIONELLA PARLAMENTEN**

**om förslaget till direktiv om ändring av direktivet om utstationering av arbetstagare vad
gäller subsidiaritetsprincipen, i enlighet med protokoll nr 2**

1. INLEDNING

I sina politiska riktlinjer¹ har kommissionen åtagit sig att arbeta för en mer integrerad och rättvis inre marknad. EU har inrättat och garanterar en välfungerande inre marknad som bygger på en social marknadsekonomi med hög konkurrenskraft där full sysselsättning och sociala framsteg eftersträvas.

I detta sammanhang och i överensstämmelse med kommissionens arbetsprogram för 2016 antog kommissionen den 8 mars 2016 ett förslag² till en riktad översyn av direktiv 96/71/EG om utstationering av arbetstagare³. Orsakerna till detta och till de politiska valen i förslaget anges i motiveringen, skälen till direktiv och i den konsekvensbedömning⁴ som åtföljer förslaget.

I korthet är syftet med detta förslag att se till att genomförandet av friheten att tillhandahålla tjänster i unionen förverkligas under förhållanden som garanterar lika villkor för företag och respekt för arbetstagares rättigheter. Kommissionen anser 20 år efter antagandet att direktiv 96/71/EG inte längre säkerställer dessa villkor mot bakgrund av de rådande ekonomiska och sociala förhållandena i medlemsstaterna. Därför lade kommissionen fram ett lagförslag som syftar till att åtgärda de specifika problem som identifierats genom ett begränsat antal riktade ändringar av direktiv 96/71/EG.

Enligt protokoll nr 2 till fördragen om tillämpningen av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna får de nationella parlamenten lämna in motiverade yttranden om de anser att ett lagförslag inte är förenligt med subsidiaritetsprincipen⁵. Om antalet motiverade yttranden från de nationella parlamenten utgör minst en tredjedel av det totala antal röster som tilldelats dem⁶, måste kommissionen ompröva förslaget. På grundval av denna omprövning kan kommissionen besluta huruvida förslaget ska vidhållas, ändras eller dras tillbaka, och den måste motivera beslutet.

Inom den tidsfrist som fastställs i artikel 6 i protokoll nr 2 lämnade fjorton av de nationella parlamentens kammare in motiverade yttranden till kommissionen om att kommissionens förslag som lades fram den 8 mars 2016 inte överensstämmer med subsidiaritetsprincipen. Detta aktiverade det förfarande som föreskrivs i artikel 7.2 i protokollet. Syftet med det här meddelandet är att bemöta dessa frågor avseende subsidiaritetsprincipen.

I detta sammanhang vill kommissionen erinra om att en av dess prioriteringar är att stärka banden och skapa ett nytt partnerskap med de nationella parlamenten som ett sätt

¹ http://ec.europa.eu/priorities/docs/pg_en.pdf

² COM(2016) 128 final, <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52016PC0128&qid=1459769597959&from=EN>

³ Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster, EGT L 18, 21.1.97, s. 1.

⁴ SWD(2016) 52 final.

⁵ De nationella parlamenten har åtta veckor på sig att lämna ett motiverat yttrande om ett utkast till lagstiftningsakt från och med den dag då det översänts på de officiella EU-språken.

⁶ Varje nationellt parlament har två röster. I ett nationellt parlamentariskt tvåkammerssystem har vardera kammaren en röst.

att föra EU närmare medborgarna⁷. Kommissionen anser att det är mycket viktigt att få fördjupad landsspecifik kunskap och bygga upp ömsesidig förståelse och effektiva kommunikationskanaler mellan den nationella och den europeiska nivån⁸.

2. FÖRFARANDE

Förfarandet i artikel 7.2 i protokoll nr 2 är enbart inriktat på subsidiaritetsprincipen enligt artikel 5.3 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget)⁹. I de motiverade yttranden som avses i artikel 6 i protokoll nr 2 måste de nationella parlamenten därför ange varför de anser att ett utkast till lagstiftningsakt inte är förenligt med principen.

Inom den tidsfrist som anges i artikel 6 i protokoll nr 2 hade fjorton kammare från elva medlemsstater lämnat in motiverade yttranden, vilket aktiverade förfarandet i artikel 7.2 i protokoll nr 2. Kamrarna är följande (antal röster inom parentes): Rumänska deputeradekammaren (1), rumänska senaten (1), tjeckiska deputeradekammaren (1), tjeckiska senaten (1), polska Sejmen (1), polska senaten (1), litauiska Seimas (2), danska Folketinget (2), kroatiska parlamentet (2), lettiska Saeima (2), bulgariska nationalförsamlingen (2), ungerska nationalförsamlingen (2), estniska parlamentet (2) och slovakiska nationalrådet (2). Dessa motiverade yttranden utgör 22 röster¹⁰.

Dessutom lämnade sex nationella parlament (Spaniens Cortes Generales, Italiens Camera dei Deputati, Portugals Assembleia da República, Förenade kungarikets House of Commons, Frankrikes Sénat och Italiens Senato della Repubblica) in yttranden inom ramen för den politiska dialogen. Dessa yttranden gällde främst förslagets förenlighet med subsidiaritetsprincipen.

Kommissionen bekräftade offentligt aktiveringen av förfarandet i artikel 7.2 i protokoll nr 2 den 11 maj 2016, det vill säga dagen efter det att den tidsfrist som fastställs i artikel 6 i protokoll nr 2 gått ut.

För att säkerställa att de nationella parlamenten har en stark röst i EU:s beslutsprocess analyserade kommissionen noggrant de motiverade yttrandena. Innan kommissionen drog några slutsatser hade den direktkontakt med de nationella parlamenten, särskilt vid

⁷ Politiska riktlinjer för kommissionen, punkt 10 ”En union i demokratisk förändring”, sista stycket: ”Relationen med de nationella parlamenten är en mycket viktig fråga för mig, särskilt när det gäller att stärka subsidiaritetsprincipen. Jag kommer att undersöka nya sätt att förbättra samarbetet med de nationella parlamenten som ett sätt att föra EU närmare medborgarna.”

⁸ I uppdragsbeskrivningarna för alla kommissionens ledamöter angav kommissionens ordförande att han vill att alla kommissionärerna ska engagera sig i ett nytt partnerskap med de nationella parlamenten. Han menar att de förtjänar särskild uppmärksamhet och vill att kommissionens ledamöter ska presentera och diskutera viktiga förslag eller initiativ i de nationella parlamenten. Han anser att detta också borde göra det möjligt för kommissionen att fördjupa sina landsspecifika kunskaper och att bygga upp en ömsesidig förståelse och effektiva kommunikationskanaler mellan den nationella och den europeiska nivån.

⁹ Artikel 5.3 i EU-fördraget: ”Enligt subsidiaritetsprincipen på de områden där den inte har exklusiv behörighet ska EU vidta en åtgärd endast om och i den mån som målen för den planerade åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, vare sig på central nivå eller på regional och lokal nivå, och därför, på grund av den planerade åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå”.

¹⁰ Gränsen för att förfarandet i artikel 7.2 i protokoll nr 2 ska aktiveras är 19 röster.

Cosacs sammanträden den 13 juni 2016, då ett preliminärt utbyte inriktades på förfarandemässiga aspekter, och den 11 juli 2016, då man förde konkreta diskussioner inom ramen för en bredare debatt om EU:s sociala dimension.

3. KOMMISSIONENS FÖRSLAG TILL DIREKTIV OM ÄNDRING AV DIREKTIVET OM UTSTATIONERING AV ARBETSTAGARE

Kommissionens förslag av den 8 mars 2016 till ett direktiv om ändring av 1996 års direktiv om utstationering av arbetstagare bygger på en rättslig grund för den inre marknaden, det vill säga artiklarna 53.1 och 62 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Utstationering är per definition gränsöverskridande. All utstationering påverkar minst två medlemsstater. Bestämmelserna om utstationering ger ovillkorligen upphov till rättigheter och skyldigheter mellan personer i olika medlemsstater, det vill säga mellan en arbetsgivare i ursprungsmedlemsstaten och en arbetstagare som tillfälligt vistas i en annan medlemsstat. Under särskilda omständigheter kan tjänstemottagaren i den senare medlemsstaten dessutom hållas solidariskt ansvarig.

Utstationeringen av arbetstagare spelar därför en viktig roll för den inre marknaden, särskilt när det gäller gränsöverskridande tillhandahållande av tjänster. Kommissionen strävar efter att stärka den inre marknaden, vilket bland annat innebär att man måste göra det lättare att utnyttja friheten att tillhandahålla tjänster i allmänhet och friheten att tillhandahålla tjänster för företag som utstationerar arbetstagare i synnerhet. Detta är endast möjligt om den rättsliga ram inom vilken utstationering sker har tydliga, rättvisa och verkställbara regler.

Kommissionens förslag innebär följande tre viktiga ändringar av 1996 års direktiv:

– För det första innebär förslaget att alla tvingande regler om lön i värdmedlemsstaten ska gälla för arbetstagare som utstationerats till den medlemsstaten. Lagstadgade regler eller allmängiltiga kollektivavtal blir obligatoriska för utstationerade arbetstagare i samtliga ekonomiska sektorer. Om medlemsstaterna i enlighet med sina egna nationella regler och rutiner kräver att företag endast lägger ut på entreprenad till företag som ger arbetstagare samma lönevillkor som gäller för huvudentreprenören, ger förslaget medlemsstaterna möjlighet att tillämpa sådana regler på samma sätt för företag som utstationerar arbetstagare på deras territorium.

– För det andra innebär förslaget att de villkor som ska gälla för gränsöverskridande bemanningsföretag som hyr ut arbetstagare ska vara samma som de som gäller för nationella bemanningsföretag som hyr ut arbetstagare, i enlighet med artikel 5 i direktiv 2008/104/EG.

– För det tredje innebär förslaget att när utstationeringens förväntade varaktighet överstiger 24 månader eller utstationeringens faktiska varaktighet överstiger 24 månader anses värdmedlemsstaten vara det land där arbetet vanligtvis utförs. I enlighet med bestämmelserna i Rom I-förordningen¹¹ ska arbetsrätten i värdmedlemsstaten gälla för de utstationerade arbetstagarnas anställningsavtal, om inget annat lagval har gjorts av parterna.

¹¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 av den 17 juni 2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I), EUT L 177, 4.7.2008, s. 6.

Förslaget tar inte upp några frågor som framförs i 2014 års tillämpningsdirektiv som syftar till att stärka instrument för att bekämpa och bestraffa kringgående av regler och bedrägerier när det gäller utstationering av arbetstagare. I stället fokuserar det på frågor som rör det regelverk som upprättas i det ursprungliga direktivet från 1996. Därför kompletterar och stöder förslaget till en riktad översyn av 1996 års direktiv och tillämpningsdirektivet varandra.

4. SUBSIDIARITETSGRANSKNING

4.1 Subsidiaritetsprincipen och protokoll nr 2

I enlighet med rättspraxis vid Europeiska unionens domstol¹² kräver domstolsprövningen av huruvida subsidiaritetsprincipen efterlevs en bedömning av huruvida unionslagstiftaren, på grundval av en detaljerad redovisning, får avgöra om målet för den planerade åtgärden bättre kan uppnås på unionsnivå. Domstolen har således gett EU-institutionerna ett visst handlingsutrymme vid bedömningen av efterlevnaden av subsidiaritetsprincipen. Samma rättsliga bedömning krävs vid granskning av kommissionens lagstiftningsförslag i enlighet med protokoll nr 2.

Enligt artikel 6 i protokoll nr 2 måste de nationella parlamenten ange i sina motiverade yttranden varför de anser att ett utkast till lagstiftningsakt inte är förenligt med subsidiaritetsprincipen. Denna granskning inskränker sig därmed till att avgöra om syftet med den föreslagna ändringen av direktivet bättre kan uppnås på unionsnivå.

Eftersom samtliga argument som framförs av de nationella parlamenten kommer att få betydelse för lagstiftningsprocessen, kommer kommissionen att behandla dem grundligt och separat via skrivelser till de berörda parlamenten inom den politiska dialogen.

4.2 Subsidiaritetsproblem som framförts av de nationella parlamenten

Följande argument har tagits upp i de motiverade yttrandena från de nationella parlamenten:

- De befintliga reglerna är tillräckliga och lämpliga (punkt 4.2.1).
- Unionsnivå är inte en lämplig nivå för åtgärder (punkt 4.2.2).
- Medlemsstaternas behörighet när det gäller löner och anställningsvillkor erkänns inte uttryckligen i förslaget (punkt 4.2.3).
- Motiveringen i förslaget när det gäller subsidiaritetsprincipen är alltför kortfattad (punkt 4.2.4).

4.2.1 De befintliga reglerna är tillräckliga och lämpliga

Flera nationella parlament anser att de befintliga reglerna är lämpliga, åtminstone när det nuvarande direktivet ger medlemsstaterna möjlighet att gå längre än de allmänna bestämmelserna (utvidgning av kollektivavtalen utanför byggsektorn, arbetstagare som hyrs ut av bemanningsföretag m.m.). Det estniska parlamentet för ett liknande resonemang när det gäller arbetsvillkoren för utstationerade arbetstagare.

Syftet med förslaget är att konkurrensvillkoren mellan nationella och gränsöverskridande tjänsteleverantörer i samtliga ekonomiska sektorer ska bli mer lika och att arbetstagare

¹² Mål C-547/14, Philip Morris mot kommissionen, EU:C:2016:325, punkt 218.

som utför arbete på samma ort ska skyddas av samma bindande bestämmelser, oberoende av om de är lokala arbetstagare eller utstationerade arbetstagare. Att medlemsstaterna kan, men inte är skyldiga att tillämpa dessa bestämmelser i andra sektorer än byggsektorn uppfyller inte helt och hållet detta syfte. Medlemsstaterna kan under sådana omständigheter välja att inte göra det och säkerställer därmed inte lika konkurrensvillkor och ett fullgott skydd för utstationerade arbetstagare i andra sektorer. Skyldigheten för alla medlemsstater att tillämpa bestämmelserna i samtliga ekonomiska sektorer kan inte fastställas på nationell nivå, utan måste fastställas på unionsnivå. Kommissionen anser därför att syftet med förslaget när det gäller denna fråga bättre kan uppnås på unionsnivå.

Detsamma gäller i fråga om medlemsstaternas skyldighet att tillämpa samma villkor för gränsöverskridande arbetstagare som hyrs ut av bemanningsföretag och nationella arbetstagare som hyrs ut av bemanningsföretag.

Bulgariska nationalförsamlingen, tjeckiska senaten, estniska parlamentet, ungerska nationalförsamlingen, litauiska Seimas, lettiska Saeima, rumänska deputeradekammaren och slovakiska nationalrådet hävdar att en anpassning av lönerna i medlemsstaterna bör vara ett resultat av ytterligare ekonomisk utveckling och inte av EU:s lagstiftningsarbete. Det bör i detta sammanhang påpekas att förslaget inte syftar till att anpassa lönerna i medlemsstaterna. Förslaget säkerställer endast att obligatoriska bestämmelser för lön i värdmedlemsstaten också gäller för arbetstagare som utstationerats i den medlemsstaten. Att den ekonomiska utvecklingen kan öka samstämdhet i lönerna över tiden utesluter inte behovet av att säkerställa – också under tiden – lika konkurrensvillkor för företagen och ett lämpligt skydd för utstationerade arbetstagare.

4.2.2 Lämplig nivå för åtgärder

Alla motiverade yttranden, förutom det danska folketingets, gör gällande att syftet med åtgärden bättre kan uppnås på medlemsstatsnivå och att kommissionen inte i tillräcklig utsträckning påvisat att åtgärden bör vidtas på unionsnivå.

Vissa nationella parlament som lämnat in motiverade yttranden menar att detta särskilt är fallet med vissa av de föreslagna bestämmelserna, t.ex. utvidgningen av giltigheten för allmänt bindande kollektivavtal utanför byggsektorn (bulgariska nationalförsamlingen samt tjeckiska deputeradekammaren och senaten) samt bestämmelserna för underentreprenörskedjor och för arbetstagare som hyrs ut av bemanningsföretag (den polska sejmen och senaten). Den ungerska nationalförsamlingen anser att införandet av begreppet ”lön” i stället för det nuvarande begreppet ”minimilön” i förslaget inte innebär något mervärde, eftersom begreppet lön skulle vara oklart.

Som påpekas i avsnitt 3 är syftet med förslaget att underlätta för den inre marknad att fungera på rätt sätt, särskilt att underlätta friheten att tillhandahålla tjänster, samtidigt som det säkerställer bättre konkurrensvillkor mellan nationella och gränsöverskridande tjänsteleverantörer, ett fullgott skydd för utstationerade arbetstagare samt klarhet och förutsägbarhet i den rättsliga ram som gäller för utstationerade arbetstagare. Kommissionen anser att dessa syften hänger samman och bättre kan uppnås på unionsnivå. Om medlemsstaterna agerar på egen hand på nationell nivå i fråga om de riktade ändringar som föreslås i utkastet till lagstiftningsakt, skulle deras agerande kunna leda till en splittring av den inre marknaden när det gäller friheten att tillhandahålla tjänster.

Redan genom antagandet av 1996 års direktiv och tillämpningsdirektivet 2014 beslutade unionslagstiftaren att friheten att tillhandahålla tjänster bättre kunde tillgodoses på

unionsnivå, samtidigt som bättre konkurrensvillkor mellan nationella och gränsöverskridande tjänsteleverantörer samt ett fullgott skydd för utstationerade arbetstagare säkerställs. En rättslig ram för utstationering av arbetstagare på unionsnivå inrättades, med hänsyn till att utstationering av arbetstagare är gränsöverskridande och att om medlemsstaterna agerar på egen hand på nationell nivå skulle deras agerande kunna leda till en splittring av den inre marknaden när det gäller friheten att tillhandahålla tjänster.

Genom sitt förslag gör kommissionen det lättare för medborgarna att utnyttja de rättigheter som fastställs i artikel 57 i EUF-fördraget, enligt vilken alla personer som tillhandahåller en tjänst tillfälligt får utöva sin verksamhet i den medlemsstat där tjänsten tillhandahålls på samma villkor som staten uppställer för sina egna medborgare.

Om medlemsstaterna agerar på egen hand skulle inte ett annat viktigt syfte med åtgärderna kunna uppnås, nämligen att skapa rättslig samstämmighet på hela den inre marknaden och tydlighet i den rättsliga ram som är tillämplig på de utstationerade arbetstagarna, eftersom skyddet av dem skulle variera beroende på värdmedlemsstaten. Att den rättsliga ramen på unionsnivå inte är tillräckligt harmoniserad bidrar till bristande kunskaper om rättigheterna bland såväl arbetstagare, kundföretag som bemanningsföretag.

Kommissionen anser därför att syftena med förslaget bäst uppnås på unionsnivå.

4.2.3 Ett uttryckligt erkännande av medlemsstaternas behörighet saknas

Enligt det danska folketinget beror problemet med subsidiaritetsprincipen på att förslaget, till skillnad från direktiv 96/71/EG, inte uttryckligen hänvisar till medlemsstaternas behörighet när det gäller definitionerna av lön samt arbets- och anställningsvillkor.

Kommissionens förslag respekterar dock fullt ut och otvetydigt medlemsstaternas behörighet att fastställa lön samt andra arbets- och anställningsvillkor i enlighet med deras nationella lagstiftning och praxis, något som anges uttryckligen. Skäl 12 bekräftar att medlemsstaterna ”är behöriga att införa lönebestämmelser i enlighet med sin lagstiftning och praxis”. Dessutom klargör den text som föreslås ändra artikel 3.1 första stycket att de arbets- och anställningsvillkor som ska tillämpas för utstationerade arbetstagare är de som finns i den medlemsstat där arbetet utförs och som är fastställda i lag eller kollektivavtal med allmän giltighet. Den föreslagna ändringen fastställer att lön avser ”alla de lönekomponenter som är obligatoriska enligt nationell lagstiftning eller andra författningar, kollektivavtal eller skiljedomar som förklarats ha allmän giltighet och/eller, om det saknas ett system för att förklara att kollektivavtal eller skiljedomar har allmän giltighet, andra kollektivavtal eller skiljedomar i den mening som avses i punkt 8 andra stycket, i den medlemsstat inom vars territorium arbetstagaren är utstationerad.”

Förslaget reglerar därmed inte löner och definierar inte heller lön eller lönekomponenter på unionsnivå. Det föreskriver bara att tvingande bestämmelser för lön, vilka fastställs av medlemsstaterna, bör tillämpas på ett icke-diskriminerande sätt på lokala och gränsöverskridande tjänsteleverantörer samt lokala och utstationerade arbetstagare.

Det danska folketinget anser vidare att förslaget väcker tvivel när det gäller medlemsstaternas behörighet att fastställa de villkor som är tillämpliga för arbetstagare som hyrs ut av bemanningsföretag. Det danska folketinget motsätter sig inte att unionen agerar i denna fråga eller att det alternativ som för närvarande anges i 1996 års direktiv blir obligatoriskt i förslaget. Det är den strategi som innebär en uttrycklig hänvisning till

artikel 5 i direktiv 2008/104/EG, som enligt det danska folketinget skulle kunna underminera den nationella behörigheten.

För att underlätta bemanningsföretags gränsöverskridande tillhandahållande av tjänster, samtidigt som lika konkurrensvillkor och ett fullgott skydd för arbetstagare som hyrs ut av bemanningsföretag säkerställs, är det lämpligt att föreskriva att gränsöverskridande bemanningsföretags arbetstagare ska få samma rättigheter som dem som anges i direktiv 2008/104/EG för nationella arbetstagare som hyrs ut av bemanningsföretag. Denna princip påverkar inte medlemsstaternas behörighet att fastställa dessa rättigheter.

4.2.4 Motivering saknas

Flera nationella parlament anser att kommissionen inte har lyckats uppfylla kravet i artikel 5 i protokoll nr 2 till fördraget¹³, i vilken det anges att utkast till lagstiftningsakter ska motiveras med avseende på subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, eftersom motiveringen i förslaget är alltför kortfattad.

Denna ståndpunkt har framförts av den bulgariska nationalförsamlingen, den tjeckiska deputeradekammaren, den tjeckiska senaten, det kroatiska parlamentet, den ungerska nationalförsamlingen, lettiska Saeima, polska Sejm, den rumänska senaten och det slovakiska nationalrådet.

Domstolen¹⁴ har slagit fast att skyldigheten enligt artikel 296 andra stycket i EUF-fördraget om att rättsakter ska motiveras innebär att åtgärderna i fråga bör innehålla en redogörelse av skälen till varför institutionen har antagit rättsakten i fråga så att domstolen kan utöva sin kontroll och att såväl medlemsstaterna som de berörda personerna får kännedom om förutsättningarna för EU-institutionernas tillämpning av fördraget. I samma dom ansåg domstolen att en underförstådd och ganska begränsad motivering var tillräcklig för att uppfylla subsidiaritetsprincipen. I en senare dom har domstolen klargjort att iakttagandet av motiveringsskyldigheten när det gäller respekten för subsidiaritetsprincipen ska bedömas inte bara med hänsyn till ordalydelsen i den omtvistade rättsakten, utan även med hänsyn till sammanhanget och omständigheterna i det enskilda fallet¹⁵. Domstolen prövar särskilt frågan huruvida kommissionens förslag och dess konsekvensbedömning innefattar tillräckligt med uppgifter som klart och tydligt visar fördelarna med att vidta åtgärder på EU-nivå i stället för på medlemsstatsnivå¹⁶.

När det gäller subsidiaritetsprincipen anges det i motiveringen till ändringsförslaget att ”en ändring av ett befintligt direktiv kan endast göras genom att ett nytt direktiv antas”. Även om denna förklaring är kortfattad, kompletteras den av skälen i utkastet till direktiv och den åtföljande konsekvensbedömningen.

¹³ I artikel 5 i protokoll nr 2 föreskrivs att utkast till lagstiftningsakter ska motiveras med avseende på subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna. Varje utkast till lagstiftningsakt bör innehålla ett formulär med närmare uppgifter som gör det möjligt att bedöma om subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna har följts. Formuläret bör innehålla underlag som gör det möjligt att bedöma dess finansiella konsekvenser och, om det gäller ett direktiv, dess konsekvenser för de bestämmelser som medlemsstaterna ska genomföra, i förekommande fall även i den regionala lagstiftningen.

¹⁴ Mål C-233/94, Tyskland mot parlamentet och rådet, EU:C:1997:231, punkt 25.

¹⁵ Mål C-547/14, Philip Morris mot kommissionen, EU:C:2016:325, punkt 225. Se även domen i målet Estland mot parlamentet och rådet, C-508/13, EU:C:2015:403, punkt 61.

¹⁶ Mål C-547/14, Philip Morris mot kommissionen, EU:C:2016:325, punkt 226.

Av skälen i utkastet till direktiv framgår varför det i vissa avseenden krävs åtgärder på unionsnivå för att förbättra EU:s regelverk om utstationering av arbetstagare.

Som redan nämnts anges i skäl 12 att medlemsstaterna är behöriga att införa lönebestämmelser i enlighet med sin lagstiftning och praxis.

Vidare ger den konsekvensbedömning som åtföljer förslaget en mer detaljerad bedömning av respekten för subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen i förslaget¹⁷.

Kommissionen anser att dessa uppgifter är tillräckliga för att både unionslagstiftaren och de nationella parlamenten ska kunna avgöra huruvida utkastet till lagstiftningsakt är förenligt med subsidiaritetsprincipen.

5. SLUTSATS

Mot bakgrund av ovanstående konstaterar kommissionen att förslaget av den 8 mars 2016 om en riktad översyn av direktiv 96/71/EG om utstationering av arbetstagare är förenlig med subsidiaritetsprincipen i artikel 5.3 i EU-fördraget och att ett återkallande eller en ändring av förslaget inte behövs. Kommissionen vidhåller därför förslaget.

Kommissionen kommer att föra en politisk dialog med de nationella parlamenten om sådant som går utanför efterlevnaden av subsidiaritetsprincipen och är beredd att inleda diskussioner med Europaparlamentet och rådet om dessa angelägenheter för att förslaget till direktiv ska kunna antas.

¹⁷ I punkt 2.6 i konsekvensbedömningen anges att ett regelverk för utstationering av arbetstagare mellan medlemsstater endast kan införas på EU-nivå. Syftet är att främja det gränsöverskridande tillhandahållandet av tjänster genom utstationering av arbetstagare genom att göra tillämpliga regler på arbetsmarknaden i värdmedlemsstaten tydligare, samt säkerställa lika konkurrensvillkor när det gäller tillhandahållande av tjänster mellan utstationerande företag och lokala företag i värdmedlemsstaten, samtidigt som man säkerställer att de utstationerade arbetstagarna har ett fullgott skydd när de arbetar i värdmedlemsstaten. EU:s åtgärd i form av ett direktiv är motiverad för att främja friheten att tillhandahålla tjänster över gränserna i enlighet med artikel 56 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). I det nuvarande direktivet föreskrivs ett enhetligt och EU-omfattande regelverk med huvudsakliga skyddsregler för värdlandet som ska tillämpas på utstationerade arbetstagare, oavsett deras sakinnehåll. Eftersom subsidiaritetsprincipen iakttas till fullo förblir medlemsstaterna och arbetsmarknadens parter på lämplig nivå ansvariga för inrättandet av sin arbetsmarknadslagstiftning, organisationen för lönesättningssystem och fastställande av nivån på lönerna och dess komponenter, i enlighet med nationell lagstiftning och praxis. Det planerade initiativet ändrar inte detta synsätt. Det iaktar således subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen och påverkar inte de nationella myndigheternas och arbetsmarknadens parter behörighet.